

SWEDISH A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
SUÉDOIS A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
SUECO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Thursday 17 May 2001 (afternoon)

Jeudi 17 mai 2001 (après-midi)

Jueves 17 de mayo de 2001 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Skriv en kommentar till antingen 1 (a) eller 1 (b).

1. (a)

- Såvitt jag nu kan minnas var det 1896 som det lilla skolhuset byggdes. Det byggdes av värmlänningar från Selma Lagerlöfs hemtrakt, roliga karlar som hade med sig fioler och klarinetter och "räggler och paschaser" i bästa Frödingstil. De satte upp smedja i Oskuldsparken och i den gick det troll och tomtar ut och in både natt och dag, och i månsken dansade där älvor på slagg och violer. I ässjan pustade cykloper och inne i de svarta väggarna pep och gnydde smådjävlar: Kocken hade sin diskbänk i smedjan och så snart han började gnida tallrikarna, pep djävlarna.
- Varför piper di? frågade jag.
- Di vell väl ha fläskflottet, sa kocken.
- Och gned.
- Och djävlarna pep.
- Men både min mor och lärarinnan förklarade när jag tala om för dem hur djävlarna pep och gnydde, att det fanns inga smådjävlar på jorden, bara en stor fan som gick omkring som ett rytande lejon och sökte vem han uppsluka månne. -Den skall Evert akta sig för, sa lärarinnan – en förtjusande lärarinna förresten, tjugo år på den tiden och strömstadsflicka som min mor – den, sa hon, han kommer när man narras, när man går i skafferiet och stjal sylt, när man försummar läxorna, när man svär och slåss. Ja, den är farlig!
- Har han horn? frågade jag.
- Ja, och svans.
- Har han sådana horn som våran gumse?, frågade jag – för vi höll nämligen får på Vinga.
- Han har mycket värre horn, spetsiga horn.
- Men di små i smedjan, började jag igen -.Men då tog lärarinnan mig vid handen och ledde mig ned genom fyrbyn och ända ner till smedjan och där stod kocken och diskade.
- God dag, god dag, fröken Mariana, sa kocken. Sånt fint främmat å sånt fint väder i dag!
- Nu skall kocken förklara för Evert att det inte finns några smådjävlar, sa fröken.
- Jaså, sa kocken. Och så började han gnida en tallrik med fläskflott på. Annat flott kunde det inte vara, för värmlänningarna åt bara fläsk och potatis, utom salt sill och potatis. Han gned och så pep det i mörkret under en bänk.
- Det gnyr och piper under bänken, sa jag.
- De e allt utanför de gnyr, sa kocken. Di har krypt ut genom vägga.
- Ljudet framkallas av att kocken gnider disktrasan mot tallriken, sa lärarinnan.
- Jaså, sa kocken, vem kunne tro de!
- Jag teg. Men jag tänkte att fröken Mariana troligtvis inte visste så mycket om små djävlar. Hon måtte inte ha tyckt illa om kocken i alla fall, för efter en stund sa hon:
- Det där gör ju inget, för herr Aspengren avser ju endast att skämta. Men narras inte för mycket, herr Aspengren, för då kommer kanske hin store i stället - ner ur skorstenen rentav!
- Nä se de går aldrig i mig! Den där store fulingen tror jag då inte på ett enda skvatt! Men se di små, di hör vi ju tydligt. Å di e snälla mot barn, om en inte retar dom. Hör, di piper som snälla fåglar di gnyr som små möss, di spelar som på fiol.

- Adjö, sa fröken och ryckte mig med sig ut.
-Han tyckte om dom små och han var inte rädd för den store, sa jag.
45 -Inte ett ord mer om djävulen och inte om kocken heller, befallde fröken Mariana.

Evert Taube, *Jag kommer av ett brusand'hav* (1952)

- Hur används språket till att karakterisera personerna?
- Hur blir det tydligt att ingen av dem tar frågan om djävulens existens på allvar?
- Vilka komiska detaljer finner du i detta stycke?

1. (b)

Äktenskapstrågan I

Vara Vit Mans slav.

Vit Man vara snäll ibland javisst dammsuga golven och spela kort med barnen i Helgen.

Vit Man inte tåla slarv, och svära fula ord många dagar.

Vit Man inte tåla slarv.

5 Vit Man inte tåla stekad Mat.

Vit Man inte tåla Dum mening. Vit Män få stora Anfall snubbla barnens pjäxor.

Vara Vit Mans slav.

Föda Annan Mans barn. Föda Vit Mans barn.

Vit Man taga hand

10 Bekosta alla barnen.

Aldrig bliva fri Stora Skuld till Vit Man

Vit Man tjäna Lön på sina Arbete. Vit Man köpa Saker,

Vit Man köpa hustru.

Hustru diska sås,

15 Hustru koka lort

Hustru sköta grums

Vara Vit Mans slav.

Vit Man tänka många Tankar bliva tokig? Vara Vit Mans slav.

Vit Man supa full slå sönder Saker. Vara Vit Mans slav.

20 Vit Man tröttna gammalt bröst gammal mage Vit Man tröttna gammal hustru ber fara åt Helvetet.

Vit Man tröttna Annan Mans barn?

Vara Vit Mans slav

Komma krypa knäna

25 tigga

Vara Vit Mans slav

Sonja Åkesson (1963)

- Vilken effekt får det ogrammatikaliska språket?
- Spelar stor och liten bokstav någon roll?
- Är detta komiskt eller tragiskt?